

си жена. За туй искаше да види Иисуса. А той като са извѣсти за туй, отиде въ ближната пустыня на Витсаида съсъ ученицитѣ си, които бѣхъ савърнахъ отъ проповѣдта. И тамъ отъ сѣкѣдѣ са стекохъ, дѣто и народытѣ са поучавахъ, и болнытѣ са исцѣрявахъ. И защото Иисусъ само съсъ петъ хлѣба и двѣ рыбы нахрани тамъ до петъ хиляды души освѣнь женытѣ и дѣцата, народытѣ прѣговарѣхъ да го провъзгласѣтъ за царь. Той обаче като знаѣще намѣреніето имъ, принуди ученицитѣ да прѣминѣтъ тѣ по напрѣдъ оттатѣкъ; а той като отпуснѣ народытѣ, възлѣзе на гората да са помоли. А ученицитѣ самы прѣзъ нощта като са плакнѣхъ въ морето отъ противныйтѣ вѣтрѣ, видѣхъ го около четвъртата стража на нощта да върви надъ морскытѣ воды. Туй мыслѣхъ тѣ за привидѣніе и са уплашихъ, но като чухъ гласѣтъ му, ободрихъ са. Тогазъ Петъръ поиска дозволеніе да ходи и той надъ водытѣ, което му са даде, и трѣгва по тѣхъ. И отъ страхъ понеже поченъ да потѣва, Иисусъ го улови за рѣката и го укори като маловѣренъ. Щомъ са покачи Иисусъ на корабътъ тутакси прѣстанѣ вѣтрѣтъ. (Мат. дѣ. 1—33. ѡ. 14—32. Лѣк. дѣ. 7—17. Іоан. ѡ. 1—12.).

§. 29. *Петъръ исповѣда че Иисусъ е светый Божій.*

На сутренъта народытѣ като го потърсихъ тамъ, дѣто чудесно са нахранихъ въ минжлыитѣ день, и като не го намѣрихъ, прѣминахъ въ Тиверіада, и отъ тамъ пакъ въ Капернаумъ. Тука гы съвѣтуваше Иисусъ да не търсѣтъ приврѣмenny хлѣбъ; но онзи който слѣзва отъ небето, който е той. И понеже имъ рече, че хлѣбътъ който ще имъ даде е него-